Springer Károlyt bizzuztatjuk, ki megdöbbentően váratlanul távozott e földi létből. Fájdalommal gyűltünk koporsója köré, hogy meggyászoljuk a munkabíró embert, ki fönökének korlátlan bizalmát élvezte s hogy mélyen érzett részvét konorúját helyezzük koporsójára, mely megéhe rejti múló hamvait a szaláfentartó férjnek és apának. Kilencz esztendeje annak, hogy itt álltam e helyen s fájó szívvel bizzuztattam azt az édes gyermeket, kinek távozása oly sötét gyászt borított az anyai szívre, hogy azt át nem törhette többé örömnek fénysugara; s ezt a gyászt most tetézte az isteni akarat, midőn elragdta családtok fejét. Részvéttel vagyunk iránta, lesujtott özvegy, ו.א.ר.ש. בהובה ו.א.ר.ש. ki átszenvedted az élet megpróbáltatásait s most réveteg tekintettel a férfiát sem fogad már találni, ki életed támasza volt. Fájó részvéttel tekintünk reátok, apátlan árvák, kik épp abban a korban jutottak árvaságra, amikor legnagyobb szükséptek volna a jövő alapjait szilárdan elhelyező, czéltudatosan gondoskodó apára. Hiszen értetek élt, gondoletainak minden szálát a ti boldogítástok álomképéhez fűzte, a ti javatokért fáradozott, ti bennetek gyönyörködött. Oly mélységes a ti gyászotok, hogy csak az isten nyujthat gyógyító balzsamot sajgó szivetekre. Hozzá fordulgatok a fájdalomban, Benne bizzatok a vesztesége gyászában, aki reátok szólott, ő fogja bekötözni sebeiteket. Ebben a megnyugtató hitben borulunk le a Mindenható előtt és imádkozzunk.

Springer Károly

Ugyszten 1912. I. 15.

MAGYAR NYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/1/076